

BIKON

KERKDIENST

vanuit het
Huis van Bewaring
in Scheveningen.

Vierde dienst in een serie van vier diensten, die in
het teken staan van het Bijzonder Pastoraat.

op
ZONDAG 23 AUGUSTUS 1987

Voorganger : Ds. Jan Eerbeek
Orgel : Cees de Maa
Harp : Bernadette Wijdeveld
Fluit : Diny de Haan

UITGAVE : 668

IKON
Borneolaan 27
1217 GX Hilversum.

Heer, onze Vader
Wij hebben Uw stem verstaan
die ons tot geloven roept in Uw Zoon,
en in onszelf, en in elkaar.
Wij bidden U:
Versterk ons in het geloven.
Wakker de liefde in ons aan,
en spreek ons uw hoopvolle belofte tegemoet.
Wij bidden U voor hen van wie we houden
en die op ons wachten:
voor vader en moeder,
voor vrouw en kinderen,
vriendin of vriend,
en voor alle goede vrienden.
Neem hen in Uw hoede,
bewaer hen en zeg hen.
Wij bidden U voor ons zelf.
Wees bij ons in de week die komt.
Geef ons wat wij nodig hebben.
Troost ons als wij verdrietig zijn.
Bemoedig ons als wij wanhopig zijn.
Wij bidden U voor alle bewoners van dit huis,
voor alle mensen die gevangen zijn
waar ook ter wereld.
En wij bidden U voor de mensen die hier werken.
Wij bidden U voor de mensen die niet meer kunnen geloven.
Omdat ze teveel pijn hebben geleden van het leven en de
mensen. En er teveel gebroken is om nog in heelheid te
kunnen geloven. Zie hen aan en ontferm U over hen.
Wij bidden U voor het werk van de Wilde Ganzer.
Heel in het bijzonder voor hen die in Vietnam iets willen
doen voor de mensen, die aan oogziekten lijden.
Wij bidden U voor heel de wereld die we bewonen.
Help ons om van Uw aarde, dichtbij en ver weg, een
bewoonbare aarde te maken.
Hoor ons, als wij samen tot U bidden:
Onze Vader.....

ORDE VAN DIENST:

- Fluit en harp
- Welkom
- Zingen: psalm 42, vers 1, 3, 7
- Votum en groet
- Gebeden
- Zingen: gezang 444, vers 3
- Zingen: gezang 254, vers 1
- Inleiding op gebed
- Zingen: gezang 250, vers 1, 4 en 5
- Schriftlezing: Mattheüs 16, vers 13 - 20
- Intermezzo fluit en harp
- Meditatie
- Zingen: God die ons heeft voorzien
- Geloofsbelijdenis
- Voorbeden en Onze Vader
- Wilde Ganzen
- Zingen: Gezang 409, vers 1, 2 en 5
- Zegen
- Harp en fluit

GEBED OM ONTFERMING

Heer, Onze Vader,
 Als Uw kinderen zijn wij voor Uw aangezicht samengekomen.
 Ieder met z'n eigen verhaal. En ieder met z'n eigen
 gevoelens over de gebrokenheid van het leven.
 Wat diep in ons omgaat is moeilijk met anderen te delen.
 Want wie zal verstaan wat we voelen?
 Zie ons daarin aan, en ontferm U over ons!

Bij alles wat er in ons omgaat beseffen wij, dat wij er zo
 vaak niet in slagen om aan Uw verwachtingen te beantwoorden.
 Dan raken we zoek. En we brengen elkaar niet aan het licht.
 We doen elkaar dan pijn. En dan kunnen er kloven ontstaan,
 die van ons uit niet meer te overbruggen zijn.
 Zie ons daarin aan en ontferm U over ons!

Er is op Uw aarde zoveel onheil, waarin we met elkaar
 verstrikt zijn geraakt. Zoveel waarin we verward zijn.
 En niet uit los kunnen komen.
 Waardoor het leven vervelkt. En het wel lijkt, alsof de
 wereld vergaat.
 Zie ons daarin aan en hoor ons als wij samen tot U bidden.

Gemeente van Onze Heer Jezus Christus,
 Je kunt doordrongen zijn van een gevoel, dat het leven je niets te bieden heeft.
 Verdriet....machteloosheid....woede.....schaamte: om wat is, en niet had moeten zijn.
 Je lééft, maar daar is dan ook alles mee gezegd. Want wat je verder meemaakt is zonder betekenis voor je geworden. Het zegt je allemaal niets meer. Want waar je voor wilde leven is doodgelopen. Of het is je uit handen geslagen. En je bent ervan overtuigd, dat het leven nooit meer een belofte voor je kan inhouden. Het is grijs om je heen. De wereld, één grauwe massa. En jij - alleen met jezelf - niet meer op voor het leven: het zal jouw tijd wel duren.....
 Woorden van verwachting zijn loze kreten voor je geworden. Onder de mensen uit het verhaal van zonet, heerst nog wel een zekere verwachting. "Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is?" vraagt Jezus aan zijn discipelen. Jezus wil weten hoe de mensen Hem zien. En dan antwoorden de discipelen dat de mensen denken dat Hij Johannes de Doper is, of Elia, of Jeremia, of één van de profeten.
 Nu is het zo, dat al deze figuren te maken hebben met de definitieve verlossing van hun volk. Hun namen worden altijd in verband gebracht met een ommekeer in de geschiedenis. Uit de publieke opinie weerklinkt dus verwachting als het over Jezus gaat.....
 Maar zoals we even verder zullen zien is die verwachting niet hooggespannen genoeg. Wat men in Jezus ziet, haalt het niet bij wat er écht in Hem te zien is. Zijn werkelijke betekenis blijft verborgen!
 Dat is trouwens vaak een kenmerk van de publieke opinie. Dat het zo oppervlakkig is. Gericht op de buitenkant van de dingen. Niet op de binnenkant. En het gaat meestal ook maar om een deel van de werkelijkheid. Dat bleek van de week in de gespreksgroep ook onze eigen ervaring te zijn. Iemand zei: "Je bent in de ogen van de massa alleen maar een crimineel. Er wordt alleen maar slechts, en niets goeds over je gezegd. Hoe je verder bent, wordt niet gezien."

De publieke opinie raakt meestal niet aan het wezen van het mensenvolen. Het gaat vaak om slogans. Om algemeenheden. Simpele wijsheden, die makkelijk in het gehoor liggen en die geloofwaardig overkomen. Maar die voor het hart van ons leven geen enkele belofte inhouden. Er schuilt een gevaar in de publieke opinie. Namelijk dat je er in meegezogen wordt. En dat je niet meer zélf kijkt, en ziet wat er echt en mensen om je heen te zien is. En voor je het weet ben je een massamens en dein je mee op de golven van de meerderheid.

En dan weer het verhaal. De stem van Jezus: "Maar gij, wie zegt gij dat ik ben?" Zo'n stem die vraagt om kleur te bekennen. Je kunt afknappen op wat je zelf van het leven gezien hebt. Of helemaal opgaan in wat "men" er in ziet. En toch blijft de vraag of je dan alles gezien hebt, wat er te zien is.

Petrus onthult een dimensie die alles wat er onder ons omgaat in een nieuw licht plaatst. En dat doet hij als hij antwoord geeft op de vraag van Jezus: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.

Petrus ziet in Jezus de Messias. Hij is de verwachte

Bevrijder, die de belofte van God vervult.

Soms kan iemand zo op je overkomen dat je even het gevoel krijgt dat de wereld anders wordt. Voor Petrus is Jezus meer dan dat. Hij is de vervulling van de verwachting. Petrus kan de geslotenheid van zijn eigen belevingswereld openbreken.

En hij zet de aarde in het licht van de geopende wereld.

Petrus ontdekt dat in Jezus God aan het werk is. En hij beseft dat de wereld doortrokken wordt van de solidariteit van God met de mensen.

Onze God is geen God ver weg, maar een bondgenoot dichtbij. Ons leven gaat hem ter harte. Wat we meemaken laat Hem niet koud. Hij zoekt ons op juist in al die dingen waarin we vastgelopen zijn. Wat ons in de weg zit. Waarin we verstrikt geraakt zijn. En wat onze toekomst blokkeert.

Hij wil daar met ons doorheen gaan. En ons dan maken tot een volk van mensen die zichzelf en elkaar in een nieuw licht gaan zien.

Petrus ziet dat meer dan wie ook. Hij onthult wat verborgen is. En misschien verklaren de mensen hem wel voor gek. Omdat de omstandigheden er niet naar zijn om in sprookjes te geloven.

Hoe kun je dieper gaan inzien wat er van God uit onder ons tot leven komt? Wat er van Hem uit aan Heil geschiedt? Jezus geeft aan hoe Petrus tot zijn inzicht gekomen is. "Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is". Je kunt leven bij wat in jezelf opkomt. Of bij wat naar jou overtuiging nu eenmaal zo is. Of je kunt je baseren op wat onder de mensen leeft.

Wat in de mensen opkomt is te vaak: wraak, vergelding en het elkaar betaald willen zetten. En onze eigen wegen van verlossing brengen ons meestal niet dichterbij elkaar. Dat zag je ook in de tijd van Jezus. Er was een heel systeem opgebouwd van religieuze prestaties. Als je je hield aan de voorschriften, dan kon je op eigen kracht een steeds volmakter mens worden. En dat bracht dan natuurlijk ook een onderscheid tussen mensen met zich mee. Je had de sterken en de zwakken in het geloof. Zo tellen de prestaties en is de één dichterbij God dan de ander. Op de dingen waar wij ons heil in zoeken kan geen wezenlijk nieuwe wereld worden gebouwd. Dat kan alleen op wat van God uitgaat. Hij doorbreekt waarin wij zijn vastgelopen. Voor zijn aangezicht mogen wij bestaan. Van Zijn genade leven. Niet wat wij hebben gepresteerd, maar wat Hij heeft gedaan. We zijn elkaars zusters en broeders. Hij schenkt ons Zijn gemeenschap. En Hij hoopt er op dat ook wij in gemeenschap willen leven. Hij wil een volk van ons maken van mensen die zich als kinderen van Hem met elkaar verbonden voelen. Wat God ons inluistert zijn woorden van liefde. En Hij roept het tasten naar vergeving en verzoening in ons wakker. Soms kunnen mensen elkaar niet meer bereiken. Dan is er teveel gebeurd om nog naar heelheid toe te kunnen groeien. Maar misschien kan er toch nog wel ergens iets van genezing beginnen, als we ons in onze ontredde openstellen de liefde van God.....

Zoals Petrus de betekenis van Jezus uitspreekt, noemt Jezus ook de betekenis van Petrus. Twee figuren, die veel in elkaar zien. Daar kunnen we heel wat van leren. Er wordt wel eens gedacht dat je in het geloof vooral op je falen wordt aangesproken. Maar zo is het niet. We hoeven elkaar niet in te snoeren in ons onvermogen.

We mogen véél in elkaar zien. En elkaars naam vol verwachting uitspreken...Wat meer is: de één mag de ander onthullen als een beloftevol mensenkind. Dan kan er ook weer iets van verwachting groeien als je je er voor openstelt om in mensen om je heen geheimen te ontdekken.

Zo zegt Jezus met het oog op Petrus: Op deze petra zal ik mijn gemeente bouwen.

En daaruit blijkt, dat Jezus niet wil werken buiten de mensen om. Hij heeft mensen nodig om zijn gemeenschap op aarde gestalte te geven. Mensen zijn voor Jezus belangrijk. Niemand uitgezonderd. Wat Jezus hier bedoelt is dat het geloof van Petrus de rotsgrond is, waarop de gemeente gebouwd zal worden. Wat moeten we ons hierbij voorstellen? Wij zeggen wel eens onder elkaar als het over een verslaving gaat: "als je niet gemotiveerd bent, red je het niet om er af te komen. Alleen als je er zelf van overtuigd bent dat je een ander leven wil leiden, zal het je lukken".

Met een sterke motivatie kun je ver komen.....Bergen verzetten. Het onmogelijke mogelijk maken. Zo wil God bouwen op de overtuiging van mensen als Petrus. Mensen die er iets van hebben verstaan dat in Jezus God-met-ons is. De absolute doorbraak van Zijn Koninkrijk. En dat Jezus een volk verzamelt van mensen die zichzelf en elkaar leren zien in het licht van de liefde van God. Dat volk komt samen in de gemeente. En in die gemeente mogen wij met God meebouwen aan een bewoonbare aarde. Een gemeenschap van mensen die weten dat de wereld nieuw gaat worden. Zo zijn we hier samen. Als een kleine gemeente die deel uitmaakt van het grote geheel van het volk van God. In de kerk gaat het niet om volmaakte mensen. Maar om mensen, die zich in al hun kwetsbaarheid door God opgezocht hebben gezien. En die, met vallen en opstaan, met Hem op weg willen gaan, in geloof, hoop en liefde.....

In de naam van de Vader
en van de Zoon
en van de Heilige Geest
Amen.